

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ: **Podatki bezpośrednie:** 155. Okólnik L. DV.3362/1 z dnia 18.IV. 1929 r. w sprawie wyrobów luksusowych. 156. Okólnik L. DV.6231/1 z dnia 27.IV. 1929 r. w sprawie podatku od obrotu. 157. Okólnik L. DV.3610/4 z dnia 4.V. 1929 r. w sprawie poboru podatku przemysł. od obrotu od transakcji eksportowych żytem. **Podatki konsumcyjne:** 158. Okólnik L. DVI.440/K.T./29 z dnia 26.IV. 1929 r. w sprawie cen inwentarzowych na narzędzia i przyrządy miernicze. 159. Okólnik L. DVI.832/3/29 z dnia 4.IV. 1929 r. w sprawie nielegalnego obrotu sacharyną. 160. Okólnik L. DVI.1515/2/29 z dnia 30.IV. 1929 r. w sprawie weryfikacji urzędów wytwórni octu. **Monopol spirytusowy:** 161. Rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 2.I. 1929 r., wydane w poroz. z Ministrem Przem. i Handlu o ustaleniu ceny sprzedaży spirytusu bezwodnego do celów napędowych. **Przepisy celne:** 162. Rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 3.IV. 1929 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną. 163. Rozporz. Ministra Skarbu z dnia 9.IV. 1929 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 24.VI. 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej. **Wiadomości nieurzędowe.**

Podatki bezpośrednie.

155.

OKÓLNIK L. D. V. 3662/1.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Wobec wysunięcia przez niektóre Izby Skarbowe wątpliwości, czy postanowienia okólnika z dnia 19 listopada 1928 r. L. D. V. 15289/1 stosować należy również do przedsiębiorstw sprzedaży sztucznego jedwabiu oraz przędzy tego jedwabiu, wyrabianych na obszarze Rzeczypospolitej, wyjaśnia się, iż wyrobów tych nie należy traktować jako luksusowych i że wobec tego wskazówki powołanego okólnika do tego rodzaju przedsiębiorstw nie mają zasadniczo zastosowania.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1929 r.

Dyrektor Departamentu.

(—) W. Koszko.

156.

OKÓLNIK L. D. V. 6231/1.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W myśl art. 81 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) do dnia 15 maja r. b. winna być uiszczona różnica pomiędzy kwotą wymierzonego podatku od obrotu za r. 1928, a ustawowymi zaliczkami przepisane za tenże rok.

Biorąc pod uwagę, że w maju r. b. przypada nie tylko termin płatności kwot podatku, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego okólnika, lecz również i zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za I kwartał 1929 r. (art. 56 ustawy) co — w związku z terminem płatności do dnia 1 maja r. b. także i połowy państwowego podatku dochodowego od wykazanego w zeznaniach dochodu (art. 87 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58/25,

poz. 411) — może wywołać pewne trudności płatnicze, zarządza się na zasadzie art. 122 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, co następuje:

I. Różnicę pomiędzy kwotą wymierzonego podatku od obrotu za r. 1928, a ustawowemi zaliczkami, przypisanymi na tenże rok, zezwala się spłacić bez ustawowych kar za zwłokę i odsetków za odroczenie, w dwóch równych ratach, płatnych do dnia 15 maja i 15 czerwca 1929 r. włącznie.

Do tych terminów nie ma zastosowania 14-dniowy ulgowy termin, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

Nieuiszczone w całości lub częściowo kwartalne zaliczki, przypisane na r. 1928, podlegają natychmiastowemu przymusowemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę, licząc od ustawowych terminów płatności, oraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnymi, z wyjątkiem oczywiście kwot zaliczek, co do których zostały już poprzednio przyznane ulgi w postaci rozłożenia na raty lub odroczenia terminów płatności.

II. Odracza się terminy płatności zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za I i II kw. 1929 r., a mianowicie, zaliczka za I kwartał 1929 r. winna być uiszczona do dnia 15 lipca 1929 r. włącznie, za II drugi zaś kwartał do dnia 15 sierpnia 1929 r. włącznie.

Do terminów tych również nie ma zastosowania 14-dniowy ulgowy termin, o którym była mowa pod p. I).

Niedotrzymanie któregośkolwiek z terminów oznaczonych w punktach I i II nin. okólnika pociąga za sobą pozbawienie ulg i natychmiastowe pobranie zalegających kwot wraz z karami za zwłokę, licząc od ustawowych terminów płatności, oraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnymi.

Jednocześnie uchyla się okólnik z dnia 22 marca 1929 r. L. D. V. 4243/I/29 o odroczeniu terminu płatności zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za I kwartał 1929 r.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

157.

OKÓLNİK L. D. V. 3610/4/29.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na zasadzie art. 94 p. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu zawiesza pobór podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od transakcyj eksportowych żytem, dokonanych w okresie od 1 maja do 1 sierpnia 1929 r., pod warunkiem uskutecznienia wywozu poza polski obszar celny najpóźniej do dnia 1 września 1929 r.

Ulgę niniejszą należy stosować przy ścisłym przestrzeganiu przepisów ustępu pierwszego § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560).

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Warszawa, dnia 4 maja 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Podatki konsumcyjne.

158.

OKÓLNİK L. D. VI. 440/K. T./ 29.

Ceny inwentarzowe na narzędzia i przyrządy miernicze.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Uzupełniając okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 25 lutego r. b. L. D. VI. 38/K. T./29., wyznacza się dodatkowo następujące ceny inwentarzowe na niżej podane przedmioty:

- 1) futerały skórzane z rzemykami i paskami do kompletów alkoholomierzy kieszonkowych za sztukę . . . 10,25 zł.
- 2) torby skórzane do plombownic z woreczkami brezentowymi za sztukę . . . 18,50 zł.
- 3) kłódki z dwoma kluczami do torb skórzanych dla plombowania za sztukę . . . 0,75 zł.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) A. Krahelski.

159.

OKÓLNİK L. D. VI. 832/3/29.

W sprawie nielegalnego obrotu sacharyną.

Do Izby Skarbowej (Wydział IV) wszystkie oraz Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Mimo zakazu obrotu sacharyną na terenie Rzeczypospolitej nielegalny wyrób i sprzedaż tego szkodliwego surogatu słodczy w ostatnich czasach rozwinął się na szeroką skalę, wyrządzając Skarbowi Państwa, nieświadomym konsumentom oraz przemysłowi cukrowniczemu poważne szkody i straty.

Szczególniej niepokojące rozmiary przybrała sprzedaż sacharyny w województwach wschod-

nich i południowych. Niektóre okolice są tak dalece nasycone sacharyną w różnej postaci, że można je nabywać nietylko w składach aptecznych i sklepach spożywców, ale nawet w sklepach z manufakturą. Sacharyna sprzedawana jest przeważnie podczas targów przez agentów, krążących wśród przyjezdnych włościan, którzy bardzo szeroko stosują jej spożycie w swoich domach.

Według otrzymanych informacji, sztuczne środki słodzące w postaci krystalicznej sacharyny są przemycane z Czechosłowacji — przeważna zaś część przemytu dostaje się do Polski z Niemiec. Przemyciona sacharyna jest następnie przetwarzana w potajemnych fabrykach na sacharynę pastylkową i w tej postaci jest nielegalnie sprzedawana ludności wiejskiej, a nawet używana do słodzenia artykułów żywnościowych, różnych napojów chłodzących; jak kwasu, lemoniad i t. p.

Taki stan naraża skarb Państwa na poważne straty i bezwzględnie nie może być dłużej tolerowany. Obowiązkiem władz i organów skarbowych jest położenie tamy powyższemu przestępstwu skarbowemu.

Wobec powyższego poleca się wezwać podwładne urzędy i organa skarbowe, ażeby jaknajenergiczniej przystąpiły do zwalczania nielegalnego handlu sacharyną. Całą akcję przeciw nielegalnemu wyrobowi, oraz sprzedaży sacharyny należy przeprowadzić z całą bezzwłędnością aż do zupełnego wyłączenia powyższych nadużyć.

W końcu zaznacza się, że cała odpowiedzialność za nielegalny handel sacharyny ciąży na organach kontroli skarbowej, przeto poleca się wezwać wszystkich funkcjonariuszy do jaknajenergiczniejszej walki z tem niepokojącym zjawiskiem.

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) A. Krahelski.

160.

OKÓLNIA L. D. VI. 1515/2/29.

Weryfikacja urządzeń wytwórni octu.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Na skutek postawionego przez jedną Izbę Skarbową pytania, czy należy przeprowadzać corocznie weryfikacje w wytwórniach octu, wyjaśnia się jak następuje:

Urządzenia wytwórni octu uruchomionych po skutecznieniu weryfikacji w myśl postanowień § 471 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556) i pracujących bez dłuższej przerwy sprawdzać należy ponownie dopiero w razie przeprowadzenia przez przedsiębiorstwo wytwórni ważniejszych zmian tych urządzeń.

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) A. Krahelski.

Monopol Spirytusowy.

161.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu ceny sprzedażnej spirytusu bezwodnego do celów napędowych.

Na mocy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę spirytusu bezwodnego do celów napędowych wraz ze środkami skazającymi ustala się w wysokości 48 zł. za 1 hl. 100°.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1929 r. Nr. 30, poz. 288).

Przepisy celne.

162.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1929 r.

w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) tudzież ustępu 2 art. 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyjaśnienia do pozycji 228 taryfy celnej wywozowej, zawarte w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1926 r. w sprawie wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 304), zamiast dotychczasowego (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 84, poz. 471) otrzymują następujące brzmienie:

Przez dłuższe i kłody, wymienione w pozycji 228 taryfy celnej wywozowej, należy rozumieć nieobrobione pnie drzew (strzały) w całych długościach lub ich części nie krótsze niż dwa (2) m. przy drzewie liściastem i trzy (3) m. przy drzewie iglastem oraz grubości dwadzieścia (20) cm. i więcej w cienkim końcu.

Przy długościach do ośmiu (8) m. włącznie pnie takie lub ich części otrzymują nazwę kłód; przy długościach większych — nazywają się dłu-

zycami. A więc kłody i dłużycy są to nazwy handlowe drewna użytkowego w stanie surowym, różniące się od siebie tylko długością. Dłużycy i kłody bywają zazwyczaj nieokorowane lub okorowane na czerwono (bez obnażania drewna); w wypadkach wyjątkowych są one okorowane na czysto.

Od dłużyc i kłód podlegających cłu wywozowemu, jako drewno użytkowe w stanie surowym, należy odróżniać te sortymenty drewna, które będąc również w stanie okrągłym i posiadając wymiary w niektórych wypadkach identyczne z przyjętymi dla kłód i dłużyc, są jednak ze względu na specjalny rodzaj obróbki dostosowane do szczególnych potrzeb rynku i w tem stadium obróbki używane bywają jako produkty końcowe, wskutek czego nie mogą być uważane za surowiec drzewny, podlegający dalszej obróbce, t. j. za dłużycy i kłody, podlegające opłacie cła wywozowego.

Specjalne sortymenty drewna, wolne od cła przy wywozie, otrzymują osobne nazwy i dla uniknięcia nieporozumień przy dokonywaniu odpraw wywozowych podaje się poniżej opis i charakterystyczne cechy tych, wolnych od cła wywozowego, sortymentów drewna.

1) **Kopalniaki** są to cienkie sortymenty sosnowe, podłowe, świerkowe i dębowe o grubości poniżej dwudziestu (20) cm. w cienkim końcu, czysto (t. j. z kompletnym zdjęciem kory i łyka), półczysto (t. j. z pozostawieniem części kory i łyka) lub na czerwono okorowane na całej powierzchni i długości do ośmiu (8) m.

2) **Słupy telegraficzne i telefoniczne.** Są to cienkie sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o średnicy do dwudziestu (20) cm. w cienkim końcu, czysto lub półczysto okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczone i długości od siedmiu i pół (7,5) m. do dwunastu (12) m.

3) **Słupy do przewodów elektrycznych.** Są to sortymenty sosnowe, jodłowe i świerkowe o średnicy do dwudziestu czterech (24) cm. — w cienkim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczone i dłuższe niż dwanaście (12) m. Słupy te powinny być zupełnie proste; w każdym razie największa strzałka krzywizny nie powinna przekraczać 1/3 średnicy, mierzonej w połowie długości słupa.

4) **Klocki belgijskie.** Jest to sortyment dębowy, okorowany lub nie, o długości od dwóch i sześciu dziesiątych (2,6) m. do dwóch i ośmiu dziesiątych (2,8) m. i o średnicy od dwudziestu pięciu (25) do trzydziestu trzech (33) cm. w cienkim końcu.

Wszelkie inne niż wymienione powyżej w pp. 1 — 4 sortymenty drewna iglastego i liściastego o wymiarach, podanych dla kłód i dłużyc, podlegają opłacie cła wywozowego.

Natomiast wszelkie sortymenty drewna, które nie mogą być zaliczone do dłużyc i kłód (np. drewna opałowe, papierówka świerkowa i jodłowa okrągłakowa i szczapowa, żerdzie i temu podobne) lub nie są wymienione w obowiązującej taryfie jako podlegające opłacie cła wywozowego, są wolne od opłaty tego cła.

Wymiary długości mierzą się w metrach (m) i dziesiątych metra, wymiary grubości — w centymetrach (cm) i dziesiątych centymetra; grubość mierzy się zawsze bez kory.

Przy wymierzaniu drewna dopuszcza się pewne odstępstwo od powyżej wymienionych rozmiarów (tolerancję), wynoszące jeden (1) cm. w grubości drewna i dziesięć (10) cm. w długości, o ile ilość sztuk, przekraczających wymiary wskazane nie przenosi 10% całego ładunku.

Przy mierzeniu średnicy drewna okrągłego należy wymierzyć największą i najmniejszą średnicę prostopadle do siebie i jako średnicę miarodajną wziąć średnią arytmetyczną z tych dwóch pomiarów. Np. jeżeli średnica największa jest 21 cm., średnica najmniejsza 18,6 cm., to średnica miarodajna będzie $(21 + 18,6) : 2 = 19,8$ cm. Jeżeli przytem otrzymuje się liczbę ułamkową, to należy zaokrąglić ją do całych centymetrów przez odrzucenie cyfr dziesiątych od 1 do 4 i dodanie jednego centymetra dla cyfr dziesiątych 5 i więcej. Np. w poprzednim przykładzie średnica drewna dla taryfikacji wynosić będzie 20 cm.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1926 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 471).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Grodyński.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1929 r. Nr. 30, poz. 289).

163.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1929 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) oraz art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 762) w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 86, poz. 668) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 404) wprowadza się następujące zmiany:

a) Zamiast wyznaczonego w § 7 trzymiesięcznego terminu do powrotnego wywozu zagranicę środków lokomocji ustala się termin jednego roku od daty wystawienia tryptyku.

b) § 14 otrzymuje następujące brzmienie::

Termin ważności książeczki z przepustkami granicznymi ustala się na jeden rok od daty wystawienia. Posiadacz takiej książeczki ma prawo wprowadzić do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej bez osobnego zabezpieczenia celnego (kaucji) oraz pozwolenia na przywóz samochód lub motocykl z częściami zapasowymi i odpowiednią ilością benzyny pod warunkiem powrotnego wywozu tych środków lokomocji przez dowolny urząd celny przed upływem terminu ważności książeczki.

Książeczka służy do wielokrotnych wjazdów i wyjazdów w terminie ważności książeczki.

c) W końcu § 15 dodaje się nowy ustęp następującej treści:

Notując w książeczkach z przepustkami i tryptykach daty wjazdu i występu środków lokomocji, urzędy celne winny oznaczać w sposób wyraźny dni cyframi arabskimi, a miesiące cyframi rzymskimi.

d) § 16 otrzymuje następujące brzmienie:

W wypadkach zagubienia przed wyjazdem z obszaru celnego R. P. książeczki z przepustkami granicznymi właściciel tej książeczki winien zameldować o tem przy wyjeździe granicznemu urzędowi celnemu ze wskazaniem nazwy urzędu celnego, przez który ostatni raz wjechał do obszaru celnego R. P. za wymienioną książeczką, oraz daty wjazdu.

Wyjściowy urząd celny sporządzi w tym wypadku w trzech egzemplarzach protokołów z oznaczeniem w nim danych dotyczących zgłoszonego do występu samochodu lub motocyklu (marka, numer fabr. motoru, numer podwozia, forma i kolor karoserji, części zapasowe i t. p.), daty występu, oraz nazwy wejściowego urzędu celnego i daty wjazdu według oświadczenia strony.

Pierwszy egzemplarz takiego protokołu należy wydać stronie, drugi przesłać urzędowi celnemu wejściowemu, a trzeci pozostawić w urzędzie wyjściowym.

Przesłany wejściowemu urzędowi drugi egzemplarz protokołu zastępuje w danym wypadku właściwy nieparzysty odcinek przepustki, potwierdzający występ za granicę.

W razie zagubienia przed wyjazdem z obszaru celnego R. P. tryptyku, właściciel tegoż winien zameldować o tem granicznemu urzędowi celnemu przy wyjeździe ze wskazaniem nazwy urzędu celnego, przez który wjechał za wspomnianym tryptykiem do obszaru celnego R. P., oraz daty wjazdu.

Urząd celny sporządzi w tym wypadku protokoły w dwóch egzemplarzach z oznaczeniem w nim danych jak wyżej, przyczem pierwszy egzemplarz wręczy stronie, a drugi pozostawi w urzędzie.

Po upływie terminu ważności zagubionego tryptyku strona winna uzyskać zaświadczenie jednego z konsulatów polskich, że wymieniony w protokole środek lokomocji znajduje się poza granicą obszaru celnego R. P. i zaświadczenie takie wraz z protokołem przesłać Automobilklubowi Polski w Warszawie, celem przedstawienia Mini-

sterstwu Skarbu wniosku o zwolnienie odnośnego środka lokomocji od należności celnych.

e) W § 25 dda się ustęp drugi następującej treści:

Postanowienie powyższe nie będzie stosowane, o ile opóźnienie występu za granicę środków lokomocji wprowadzonych za tryptykami i książeczkami nie przekroczyło pięciu dni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Grodyński.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1929 r. Nr. 30, poz. 290).

Wiadomości nieurzędowe.

Oszczędności w P. K. O. kwiecień 1929 r.

W ciągu kwietnia wydała P. K. O. 13.847 nowych książeczek oszczędnościowych, zlikwidowała zaś 4.052. Przyrost liczby oszczędzających w P. K. O. wyniósł przeto w kwietniu r. b. 9.795.— Stan kapitału złożonego na książeczkach oszczędnościowych wynosił w dniu 30.IV.29 zł. 108.227.022, a łącznie z wkładami z t. zw. waloryzacji kwotę zł. 137.004.578. Wpłaty oszczędnościowe wynosiły w kwietniu r. b. zł. 13.874.313, wypłaty zaś 13.111.742. Ogólny obrót na rachunkach oszczędnościowych w P. K. O. osiągnął w kwietniu r. b. cyfrę zł. 26.986.055, czyli dziennie przeszło milion złotych. Ilość załatwionych pozycji wpłat i wypłat wyniosła w tym czasie 160.953, czyli że w kwietniu r. b. załatwiała P. K. O. przeciętnie dziennie przeszło 6.000 pozycji rachunkowych wpłat i wypłat w obrocie oszczędnościowym.

KOMUNIKAT.

Zarząd Kasy pożyczkowo - oszczędnościowej pracowników skarbowych zawiadamia, że dn. 20 czerwca 1929 r. o godzinie 18 w lokalu Izby Skarbowej Grodzkiej (Rymarska Nr. 1) odbędzie się walne zgromadzenie członków z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i wybór prezydium.
2. Odczytanie protokołu poprzedniego zebrania.
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej
4. Zatwierdzenie sprawozdania za 1928 r.
5. Podział zysków.
6. Zatwierdzenie budżetu na 1929 r.
7. Wybory do władz.
8. Wniosek Zarządu co do zmiany sposobu przyjmowania nowych członków.
9. Wolne wnioski.

Warszawa, dn. 18 maja 1929 r.

Zarząd Kasy.

KOMUNIKAT.

Zarząd Koła skarbowców Nr. 140 L. O. p. i p. zawiadamia, że 18 czerwca 1929 r. o godz. 18 w lokalu Ministerstwa Skarbu (Rymarska Nr. 3, II piętro, pokój Nr. 219) odbędzie się Walne zgromadzenie członków następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i wybór prezydium.
2. Odczytanie protokołu poprzedniego zebrania.

3. Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

4. Zatwierdzenie sprawozdania na 1928 r.

5. Zatwierdzenie budżetu na 1929 r.

6. Wybory do władz.

7. Wolne wnioski.

Warszawa, dn. 18 maja 1929 r.

Zarząd Koła.